

Изсѡхшій, αα, εε. μτχ. χρ. ἄορ. τοῦ ἡσυχάιου. ἐξηραμένος, ἀπεξηραμένος.

Изсѣдпительный, αα, οε. ἐπιθ. (ένεργ.) ἐκστατικός, ἐκπληκτικός.

Изсѣдплєніє, ῑα. οὐδ. ἐκσασις.

Издѣніє, ῑα. οὐδ. πέψις. πέπανσις, (χοιν. χώνευσις) = варєніє στομάχα.

Издѣшій, εσш. μ. -шѣ, ήшн. Ξηραίνω, ἀποξηραίνω. = сдшѣ.

Изсѣхшій, εсш. (αμтв.) ἄορ. ἡσυχόχх. μ. ἡσυχнѣ, ἡсυχнєшн. Ξηραίνομαι, ἀποξηραίνομαι. (ἀπαντᾷται μελ. καὶ ἡсшѣ, εсш. ψαλμ. 36. καὶ ἡсшѣшѣ, шєшн. εὐαγ. Ἰωαν. 15. 6.) = сѡхнѣ.

Изсѣцїаіу, εсш. ἄορ. -сѣкѡчх. μ. -сѣкѣ, чєшн. κατασφάττω, ἐκκόπτω, συκόπτω. πρβλ. сѣцїаіу (καὶ κατὰ τὴν ἰδιόζουσαν σημασ. τῆς ἡз. τὸ ἡзвнѣаіу).

Издѣаіу, εсш. ἄορ. ἡзѣчх. μ. ἡзѣю, εсш. λύω, ὑπολύω τὰ ὑποδήματα. § μεσ.-са. ὑπολύω τὰ ὑποδήματά μου (172). γράφεται καὶ ἡззѣаіу.

Издмлєный, αα, οε. ἐπιθ. (μτχ.) παράφρων, ἔκφρων, ἐκστατικός, ἐκπληκτός, ἐμπληκτός, ἐκπεπληγμένος.

Издмлїаіу, εсш. μ. -млїу, мншн. = οὐχαλαίу. § μεσ.-са. παραφρονῶ, παρανοῶ. 2) = οὐχαλαίуса.

Издѣаіу, εсш. μ. -чѣ, ήшн. ἐκμανθάνω (μανθάνω τι έντελῶς). § — ἡзз оѣтѣз (271). ἀποστηθίζω, ἐκστηθίζω, ἐκμελετώ. § μεσ.-са. ἐκπαιδεύομαι, ἐκδιδάσκομαι. 2) μετὰ дот. = τῷ ένεργ. ἡзѣаіу.

Изчєзїаіу = ἡсчєзїаіу.

Изчнтїаіу = ἡсчнтїаіу.

Изшєстѣїє, ῑα. οὐδ. ἐξέλευσις, ἐξοδος. = ἡсхѡдѣ.

Изз. προθ. ἐκ, ἀπό. (έντισι δὲ ῥήμασις ἔχει ἰδιαιτέραν σημασ. σημαίνουσαν τὴν κατὰ κράτος ἐξολόθρευσιν. καὶ ἰδὲ τὸ ἡзвнѣаіу).

Изыдѡчх. ἄορ. τοῦ ἡсхѡжѣѣ.

Изыскѣю, εсш. ἄορ. ἡзыскѣчх. μ. ἡзышѣ, εсш. ἐκζητῶ. καὶ = ἡспытѣю. 2) ἀπαιτῶ, ἐξαιτῶ.

Изображїаіу, εсш. μ. -жѣ, зншн. ἐκτυπῶ, ἐξεικονίζω,